

KAINA:

Metams 5 rb., pusme-
čiui 2 rb. 60 kap., 3
mėnesiams 1 rb. 30 kp.
1 mėnesiui 45 kap.

Skyrium numeris 5 kap

M. II.

Lietuvių Balsas

Vasario 5 d. 1916 m.

Redakcijos ir Administracijos adresas: PETRAPILIS, Baskov per. № 29,
Tel. 652-02.

Redakcijos sekretorius L. Noreika priima kasdien, be sekmadienių, nuo 12—2 val. dieną.

SKELBIMAI:

Petito eilė (4 skiltys)
prieš tekstą 60 kap.,
po teksto 30 kap.,
Darbo ieškantiems:
eilė 10 kap.

Giminių ieškantiems
eilė po teksto 10 kap.

№ 10 (89)

!!!Lietuvių pabėgėlių dome!!!

Naujoje „VILIJOS“ fabrike (Smolenskas, Vitebsko plentas № 132)

tuojaus gaus darbo: geri tekoriai, šaltkalviai, kalviai, katiliai, dai-
lidės ir račiai. Reikalingi taip-pat: tepliorius, autogenišku būdu metalų
virintojas ir vario ir špižio liejikas,

gerai moka savo amatą.

(Iš liejiko reikalaujama mokėti visų liejyklos darbų, išskyrus modelių darymą.)

ISAIVIŠKIAI SPIESKITĖS KUOPONI!

Pabėgėlių rašomasai ir žinių teikiamasai Biuras

prie Centralinio Lietuvių Komiteto dėl karo nukentėjusiems šelpti

pradėjo darbuotis nuo rugp. 25 d.

Biuras rašo visus lietuvių, išsiblaškiusius po Rusiją, renka žinias
apie jų padėjimą, padeda susisiekti kitiems giminiams, pažįstamiems ir
kaimynams; teikia visokių pabėgėliams reikalingų žinių ir duoda žodžių ir
raštu teisės ir kitokių patarimų.

Biuro adresas: Petrograd, Baskov per. 29, b. 2; tel. 652—02.

Tramvajai vaikščioja šie: №№ 4, 6, 16, 17.

Biuro vedėjas advok. Kazys Šalkauskis.

Užsisakykite „Lietuvių Balsą“

== šiems 1916 metams. ==

„Liet. Balsas“ eina 2 kartą per savaitę. Kaina: metams 5 rb.; pusmečiui
2 rb. 60 kap., 3 mėnesiams 1 rb. 30 kap., 1 mėnesiui 45 kap.

Jau išspaudinta

atskira knygele
ir galima pirkties

„Lietuvių Balso“

leidinys:

„Motinos Beieškant“.

Grazi apysaka, ypač gera dovana Kalė-
doms jaunuomenei pasiskaityti. Pa-
rašyta garsaus italų rašytojo Ed-
mundo de Amicis, iš italų kalbos
versta prof. A. Valdemaro. Kaina
15 kap. Komisijonieriams nulei-
džiama 30%.

**„Lietuvių Balso“ siuntinėjimo
reikalais.**

Geresniam „Lietuvių Balso“ siun-
tinėjimo sutvarkymui prašome visų
Liet. D-jos Skyrių ir Igaliotinių pra-
nešti mums, kiek kuriam egzemplio-
rių to laikraščio reikia siuntinėti, nes
lig šiol daugel gaudavo jo ar per-
maža ar per daug.

Dvasios Reikalų Sekcijos Vedėjas
Kl. Skabeika.

**Nuo „Lietuvių Balso“
Administracijos.**

Del G.G. „Lietuvių Balso“ skaity-
tojų patogumo, prenumeratą šiems
1916 metams, be „Lietuvių Balso“
Administracijos, priima dar šie žmo-
nės:

1. Orentavičius — nuo 7 lig 9 val.
vak. Petrograd. stor., B. Spasskaja
ul., № 11/13, kv. 34;
2. Tamošauskis — nuo 6 lig 9 val.
vak. За Нарвской заст., Петропроф-
ский просп., № 43;
3. Mokytoja S. Arlauskytė. Гавань,
Весельная, № 19, кв. 7. Lietuvių
mokykla;
4. Kun. T. Matulionis. За Невской
заставой. Б. Шемиловка, № 44.

Kas nori gauti darbo

tegu kreipiasi Petrapilio Komiteto
Darbo biurui

11 rota, n. 15/50, b. 28. Tel. 210-74.
Biuro vedėjas A. Busilas.

Petrapilis, vasario 5 d.

Karas, išmetęs mus iš gimtojo
krašto ir nugaręs į svečią šalį, su-
darė mums ir ypatingas sąlygas gy-
venti. Budami Lietuvoje buvome sve-
timų globiami ir tvarkomi; atsidūrę
svetur noromis nenoromis turėjome
patys savimi rūpintis ir daryti sau
šiokias ar tokias savo organizacijas
bei įstaigas.

Kol buvome savo žemėje, vyriausybė
nenorėjo ir nesutiko mums duoti
nei tokios siauros savivaldybės,
kokią dabar turi Rusijos vidurio gu-
bernijos. Kada Trečiojoje Dūmoje bu-
vo svarstomas žemietybių sumany-
mas Rusijos vakarams, kuriuos var-
du vyriausybės terminologija vadina
ir mūsų žemę, bijodama net minėti
Lietuvą, tikroji Lietuva—Kauno, Vil-
niaus ir Gardino gubernijos — buvo
išskirtos. Dūmai atmetus vyriausybės
sumanymą, Stolipino vyriausybė pa-
sinaudojo 87-ju pamatinių įstatymų
straipsniu ir pati, be Dūmos sutiki-
mo, davė žemietybės įstaigas 6-ioms
Rusijos vakarų gubernijoms, bet et-
nografinė Lietuva, minėtosios trys
gubernijos, jų negavo.

Visi tie mūsų viršininkai dažnai
būdavo rusų valdininkų atmatos. Bu-
dami papirkę (kyšių) lupikai, nu-
sigėrę ir netikę tarnauti Rusuose, bū-
davo siunčiami į Lietuvą. Atvykę į
mūsų kraštą, norėdami įsisteigti savo
viršininkams ir pasirodyti uolūs tam
tikros politikos vykintojai, jie tik rū-
pinosi visa užgniaužti, stengėsi tik
rusinti ir greta to gerai pasipiešti pa-
pirkų.

Ko galėjo mus išmokyti to-
kie mūsų viršininkai? Ar jie ga-
lėjo mus išmokyti tvarkos, ar jie ga-
lėjo mums įkvėpti iniciatyvos, atvi-
rumo, teismo, savo teisių supratimo,
o ne vien klausyti — „molčat“
nie razuždat? Žodžiu sakant, mūsų
žmonės, taip globiami ir tvarkomi,
matydami ir net savo kailiu dažnai
patirdami tik žiaurų apsiėjimą, arga-
lėjo išaugti tikri teisūs krašto pilie-
čiai, žmonės savęs verti?

Karo metu gyvenimo sąlygos taip
susidėjo, kad mes naudojames dabar
savo vidaus gyvenime gana didele
savivaldybe: patys tvarkomės savo
šelpimą nelaimėje, patys steigiamės
sau mokyklas, dirbtuves, prieglaudas,
ligonines ir t.t. Gyvendami svetimo-
je žemėje negalime turėti teritorijali-
nės autonomijos, bet savo vidaus
gyvenime naudojames kuone auto-
nėmis teisėmis.

Koki iš to gali būti išvada? Pa-
tys savimi rūpindamies ir tvarkydami
savo gyvenimą, kaip tinkamai, turi-
me sudaryti tokias sąlygas, kad žmo-
nės, budami ištremti iš savo žemės,
atėję į savo žmogų, ar tai bus iga-
liotinis, ar skyriaus valdyba, ar prie-
glauda, ar mokykla, ar dirbtuvė, ar
pagaliaus kita koki įstaiga, nesijau-
stų taip, kaip būdavo Lietuvoje, atėjus
su koku reikalu prie valdininko vir-
šininko. Mūsų pareiga, taip arti su-
sidūręs su žmonėmis įdėgti jiems
ir auginti juose pareigos, teismo ir,
greta to, tikro savęs verto piliečio
jausmą. Mūsų pareiga taip susitvar-
kyti ir taip nustatyti savo elgimos su
visais, kad žmonės pajustų skirtą
tarp to, kas buvo pirmiau ir kas yra

dabar, kada turi savo organizacijas
su savo žmonėmis, o ne svetimais
nejaukais valdininkais; reikia, kad
pajutę tą skirtą, imtų visi branginti
tą savarankiškumą ir savivaldybę,
ilgėtis jų ir stengtis visuomet jas tu-
rėti — ir tada, kada pasibaigs karas
ir visi sugrįšma į Lietuvą. Mūsų pa-
reiga taip sutvarkyti savo organizaci-
jas ir įstaigas, kad visi, kas tik jose
dalyvauja ir kam tik tenka su jomis
susidurti ir turėti reikalą, visada ma-
tytų aiškų, teisių ir mandagų apsiėji-
mą ir suprastų jog visi teisingi jų
reikalai bus patenkinti, netikri, ne-
pamatuoti — bus be svyravimų, bet
ir be šurkštumų, atmesti.

Tada tik žmogus pasijus esąs
žmogumi, supras ir savo pareigą ir
teisę, nusikratys tuo vergiškumu ir
palinkimu pataikauti, lenktis iki žė-
mės, kurie taip yra įsigalėję mūsų
žmonėse; tada tik supras, jog vieno
ar kito reikalas yra išklaustas ne
dėl to, jog mokėjo įtikti, įsisteigti, bet
dėl to, kad jis teisingas; jei kieno
reikalas bus atmetas, supras, jog
jis atmetas teisingai ir tik dėl to,
kad buvo be pamato ir netikras, o
ne dėl to, kad nemokėjo šiam ar tam
įtikti ar net į delną įsprausti, kaip
būdavo ir dabar yra, turint reikalą
su netikusiu valdininku.

Ne kartą tenka girdėti apie šiur-
kštų vieno ar kito elgimosi, apie labai
šaltus ir par excellence oficialius
santykius su žmonėmis. Imama kai-
kur žiūrėti į lietuvių inteligentą, dir-
bantį visuomenės darbą, lygiai taip
pat, kaip žiūrima į valdininkus;
imama aiškiai statyti priešais save
inteligentą kaip koki savo „poną“.
Bet labai neįsistina, kad šiuo me-
tu, kada inteligentui yra daugiausia
progos susidurti su mūsų sodiečiais
ir susiartinti su jais, įsigalėtų tas
persiskyrimas į „mes ir jie“, kaip
matome rusuose, lenkuose ir net iš
dalies ukrainuose. Juk mes—tie ar
šiokios ar kitokios rūšies inteligentas,
tik šiaip jau žmogus — esame lygūs
žmonės, tik vienas yra vienos teisės
ir pareigos, kitų kitos.

Didžiuoju mokyklos reikalu.

Tauta, kurios mokykla nedirba
ištikrųjų šviečiamo savo darbo, neke-
lia jos kaip reikiant iš miego, yra
labai labai varginga. Tokia varginga
yra dabar ir mūsų tauta: mūsų mo-
kyklų buvo ligi šiol labai mažai ir
tos pačios buvo labai menkos, neti-
kusios.

Kuri yra to priežastis, čia nenag-
rinėsime: dabar ne metas ieškoti ir
kelti aikštėn, kas čia yra kaltas, kas
nekalts.

Ligi šiol mūsų visuomenė netu-
rėjo įsitaisiusi nė vieno kokio leidi-
nio, skiriamo mokyklos ir auklėjimo
reikalui. Pasirodydavo kada-ne-kada
šiokių tokių mokslo vadovėlių, juos
kartais vienas kitas laikraštis paste-
bėdavo, šį tą jiems saviškai prikiš-
davo, kartais vieną kitą vadovėlį pa-
girdavo, bet ir taip buvo daroma tik
netyčia, tik retkarčiais, kada-ne-kada.
Mokyklų reikalai, visa kas tikrai nau-
ja ir gyva vieno kito kultūringojo
krašto švietimo srityje, niekad nebu-
davo nė svarstoma mūsų laikraščiuo-
se išties ir rimtai, nors šitas daly-
kas tautai, — norinčiai tikrai gyventi,

nebūti išbrauktai iš gyvųjų tarpo, — turėtų, rodosi, itin rūpėti. Norėdavome, kad bent pradedamosios mokyklos mokytojai būtų vietos žmonės, tikrai atsidėję mūsų jaunuomenės švietimui, bent — vienu tuo noru dažniausiai ir pasitenkindavome. Matydami, kad Suvalkiečiuose daugumas tų mokytojų yra lietuviai, tuo pasidžiaugdavome, pasidžiaugę nurindavome ir tiek. Bet ką ir kaip dirba, ką nudirba tie mūsų mokytojai, mums kaip ir nerūpėjo. Prikišti kas laikraštyje mokytojui lietuviui, kad būdavo ne visai tikęs, — turėdavom, žinoma, ir tokių mokytojų, — buvo lyg nepadoru, negražu: vieno kito mokytojo reikalas, jo nepaliečiamumas būdavo mums lyg didesnis už tautos ir auklėjamosios jaunuomenės reikalą. Mūsų mokyklos dalykais dažniausia tik skųdavomės savo tarpe arba laikraštyje, kaltindavom savo papratimu tik aplinkybes ir taip darydami — jauzdavomės jau lyg visa, ką galėdami, padarę.

Taip toliau tvirti, jei norime kultūringųjų tautų tarpe ilgiau gyventi ir šį tą pagaliau nudirbti iš to, kas senai jau buvo dirbtina, — daugiau nebegali!

Bet didžiajam mokytojų darbui, kurį turime prieš akis netolimoje ateityje, dabar, didžiojo karo metu, ir laikas, tiesą sakant, ne visai patogus.

Kas gi daryti?...

Ir dabar, karo metu, reikia bent kuo-ne-kuo prisidėti prie šito reikiamojo mokyklos reikalo. Tą savo norą griežtai išreiškė mums neseniai ir vienas susirinkęs mūsų mokytojų būrelis.

Norime leisti dabar du kartu metuose pedagogų leidinį, skiriamą mūsų mokyklos ir šiaip jau tautos švietimo reikalui.

Norime, kad tame leidinyje būtų spausdinami įvairūs gyvi straipsniai, kurie tiesiai ar tik iš tolo paliečia didžiuosius mūsų mokyklos reikalus. Taigi pasiryžę esame dėti jame šios rūšies straipsnius ir straipsnelius:

1). Gyvieji mūsų mokyklų, ypačiai pradedamųjų, reikalai: visa kas surišta su dėstomais jose mokslo dalykais ir su tais metodais, kurie mūsų mokytojų vartojami tose mokyklose.

2). Mokykla, jos uždaviniai ir tautos kultūrinimas darbas — svetur, daug kultūringesnė už mus, ypačiai mažosiose, tautose. Čia turime galvoje mokyklą Baltijos pajūryje, Danuose, Čekuose, Šveduose ir kitur. Mokykla yra kiekvienos tautos kultūringumo padaras, bet norėdami eiti patys kultūringyn — galime ir turime naudotis ir kitų tautų paveikslu, jų prityrimais.

3). Liaudies universitetai ir įvairios aukštosios pradedamosios mokyklos — kituose kraštuose. Keldami tų įstaigų idėją, kalbėdami apie jas savo leidinyje, turėsime tuo tarpu prieš akis tikrai savo tautos ir jos švietimo reikalą netolimoje ateityje.

4). Liaudies knygynai, skaityklos, šventadienių mokyklos suaugusiems ir jaunuomenei. Čia rūpės iškelti aiškiai, kas toje srityje kitur visuomenės padaryta ir kas iš to yra mums tikrai darytina.

5). Mokslo vadovėliai — kitur ir mūsų krašte. Čia žymėsime, bent norėtume žymėti kuriuos-ne-kuriuos vadovėlius, vartojamus kitose šalyse. Čia mums rūpės, žinoma, tikrai patys įžymieji, skiriami tų šalių mokyklai, vadovėliai. Rupinsimės, kad mūsų leidinio skaitytojai galėtų turėti supratimo apie visus vadovėlius, kurie yra skiriami mūsų mokyklai. Mūsų vadovėlių gerumai ir negerumai — visų jų apžvalga, kritika, jų gerumų ir negerumų nurodymai — turės tikrai rasti vietos mūsų leidinyje. Mokytojas, kuriam teks paskaityti keli mūsų leidinio numeriai, turės gauti supratimo ir apie tai, kuo geri mūsų vartojamieji vadovėliai ir ko jiems tikrai trūksta.

6). Šių dienų mokyklų kronika. Spausdinsime žinias, gautas iš mokytojų ir rastas laikraščiuose, apie įvairias mūsų įsikurtas dabar Rusuose mokyklas. Reikės tos žinios traukti į vieną vietą — mūsų visuomenės ir mūsų mokyklos reikalui.

Šito leidinio redakcija mokytojų būrelio pavesta šiuo tarpu S. Ciurlionienei, Pr. Mašiotui ir man.

Pirmąjį šito leidinio numerį norime išleisti prieš šių metų liepos mėnesį.

Pranešdamas apie visą šitą dalyką, labai prašau draugus, mūsų krašto mokytojus, ir kitus pedagogus, šelpti mus savo darbais — straipsniais, straipsneliais, patarimais ir teikiamomis mums žiniomis.

Kreipiantis į mus leidinio reikalui, reikia rašyti šiuo adresu: Воронежъ, Халютинская, 15. Софін Чурляний.

J. Jablonskis.

Petrapilio Lietuvių Draugijos del karo nukentėjusiems šelpti Visuotinis susirinkimas.

Sekmadienyje, š. m. sausio 31 d. 1-jų Miesto Darbo Namų salėje buvo metinis Visuotinis Petrapilio Lietuvių Draugijos d. k. n. š. Susirinkimas. Draugijos Komitetas buvo nustatęs susirinkimui tokia programą: 1) Visuotinajam Susirinkimui pirmininko rinkimas; 2) Komiteto pranešimas apie Draugijos darbus; 3) Metinė Komiteto darbų apyskaita; 4) Revizijos Komisijos pranešimas; 5) Naujų Komiteto narių, kandidatų ir Revizijos Komisijos rinkimai; 6) sumanymai.

Apie 7 val. vakaro Komiteto pirmininkas Dūmos atstovas kun. J. Laukaitis atidarė susirinkimą. Patikrinus, kad narių yra atvykę iš 350 daugiau ne 80, vadinas užtenkamai, Visuotinis susirinkimas buvo pripažintas teisėtu ir pradėta jo programa. Kandidatai į Susirinkimo pirmininkus buvo pasiūlyta baron. St. Šilingas ir adv. G. Liutkevičius. Dauguma balsų išrinktas St. Šilingas. Komiteto pasiūlytoji V. S-mo darbų programa buvo priimta.

Komiteto pirmininkui kun. J. Laukaitiui pranešus apie Draugijos darbus apskritai ir vice-pirmininkui adv. Petraškevičiui — metinę Komiteto darbų apyskaitą, tuojau buvo pradėta kalbos del jų ir jų svarstymas.

Revizijos Komisijos pranešimą S-mo pirmininkas St. Šilingas atidėjo toliau, kol bus pabaigti ginčai del metinės Komiteto apyskaitos, nes Komitetas, duodamas metinę savo darbų apyskaitą, buvo visai praleidęs piniginę jos dalį — kasą buhalteriją. Tada davė progos tam tikrai susirinkusių narių kuopai iškelti didžiausių ginčų ir priekaištų Komitetui.

Paminėtoji kuopelė žmonių, kiek buvo matyti iš viso jų elgimosi per susirinkimą, buvo pasistatę kažkokį, nevisai suprantamą tikslą: jie visokiems priemoniams, visai neskirdami, kas tinka viešame susirinkime, kas ne, stengėsi išrodyti, kad šis susirinkimas esąs ne metinis, bet tik nepaprastas visuotinis. Tam jie ieškojo visokių priekabių, kurioms progos netrūko. Draugijos Komiteto paruoštoji apyskaita, kaip pats pranešėjas paaiškino, buvo nepabaigta, taigi nepilna, ir susirinkimas, kad ir kažkaip būtų svarstęs, negalėjo jos galutinai patvirtinti; o samatos šiemis ateinančiais metais Komitetas visai nepristatė. Be to, Komiteto metinių darbų pranešėjas, pabaigęs pranešimą, netaktiškai ėmė girti atskirus Komiteto narius už jų pasidarbavimą. Draugijai ir net Revizijos Komisijai. Komiteto pirmininkas padarė dar didesnį netaktą, paskelbdamas kandidatų sąrašą į Komitetą vieton išstojusiu, kaip reikalauja Draugijos įstatai, įtraukdamas į jį Revizijos Komisijos narius ir pasiūlydamas išrinkti naują Revizijos Komisiją, nors senoji tebėra nepabaigusi savo darbo. Tokiu Komiteto nepasiruošimu Visuotinajam Susirinkimui ir atskirų jo narių ne-

taktu ir naudojosi netvarkos darytojais savo tikslams — mesti šešėlį ant Komiteto, sukompromituoti jį ir tokiu būdu priversti jį visą atsisakyti, kaip išsitarė vienas obstrukcijos kėlėjas.

Zinios.

Petrapilis.

Tam tikros Tarybos pabėgėliams šelpti sausio 28 d. buvo plenarus posėdis. Nutarta pabėgėliams davinėti ir toliau pašalpą, bet kad pabėgėliai imtųsi darbo, nereikia duoti pašalpos tiems, kurie turi daugiau, kaip 14 metų, ir gali dirbti. Darbas čia, žinoma, suprantamas toks, kurio pabėgėlis moka ir prie kurio pripratus. Bet užtat gaus pašalpos ir tie pabėgėliai, kurie pasiliks prie vaikų namie.

Kaip jau ankščiau ūkio ministerio buvo nutarta, tie pabėgėliai, kurie eis žemės dirbti, galės gauti pašalpą (pajok).

Pabėgėlių pašalpą (pajok) gali gauti iš pašauktųjų į kariuomenę moters, kurios gauna pašalpos iš vyriausybės.

Pašalpa pabėgėliui bus ne mažesnė, kaip 15 kap. dienai ir gali pakilti lig 20 kap., bet del kokių nepaprastų sąlygų gali dar padidėti. Dirbant samatą, reikia nurodyti, kodėl 20 kap. mažą.

Tarybos nutarimu, šeimyna iš keturių žmonių gauna kiekvienam savo nariui po visą pašalpą (po vieną „pajuką“), bet jei šeimynoje daugiau, kaip keturi žmonės, tai kiekvienas kitas — penktas, šeštas ir t. t. šeimynos narys gauna dar po 1/2 pašalpos (po 1/2 „pajuko“).

Vasario 1 d. pašaukti kariuomenėn 2-osios rūšies apsaugininkai.

Suimtasis sausio 27 d. d. Keredžioje (Persuose) turkų pasiuntinis Asim Bejus Rusų vyriausybės nusprendimu bus nugabentas pro Rusus Turkuosna.

Valstybės Dūmoje. Valst. Dūmos pirmininkas Rodzianka pranešė ministerių pirmininkui, jog dauguma dar prieš karą įneštų Dūmon įstatymų sumanymų esą jau pasenę ir nesutinkanti su šio meto reikalavimais. Del to V. D. pirmininkas nori, kad visus tokius sumanymus vyriausybė atsiimtų ir perdirbtų. Ministerių pirmininkas sutiko su Rodziankos nuomone.

Valst. Dūmos pirmas posėdis bus atidarytas vasario 9 ir 10 d. posėdžiai skiriami pasikalbėti del vyriausybės deklaracijų. Ją paskelbs ministerių pirmininkas Šturmeris, švietimų reikalų ministeris Sazonovas ir kariuomenės ministeris Polivanovas. Pirmas Dūmos darbų posėdis bus vasario 12 d. Jis, turi būt, žiūrės karo cenzūros įstatymo sumanymą. Valstybės 1916 m. pajamų ir išlaidų samata skiriama vasario 16 d. posėdžiui, dalyvaujant pinigyno ministeriui Barkui.

Prie Didžiosios Kunigaikštystės TATJANOS Komiteto pabėgėliams šelpti, šiomis dienomis nutarta įsteigti informacijų Biuras, kuris davinės visokių patarimų.

To paties Komiteto apie vasario 10 d. per 2 dieni bus padarytas pabėgėlių sąrašas Petrapilyje per namų administraciją ir iš dalies per policiją. Toks pat sąrašas jau yra daromas Maskvoje.

Svetur.

Prancūzuose lenkų socialistų partija apskelbė atsisaukimą į kitų kraštų socialistus, šaukdamas juos dirbti Lenkų nepriklausomybės idėjai.

Buvusieji Kinų parlamento vie-nuolikos provincijų nariai kreipėsi į didžiųjų valstybių atstovus Pekine,

prašydami nepripažinti Kinų monar-chiją.

Junano respublikos laikinoji vyriausybė įdavė valstybių atstovams memorandumą, kuriuo praneša, kad respublikos vyriausybė pildysianti visas sutartis, padarytasias pirma monarchistų sukilimo.

Girdėti, Japonų vyriausybė nesutiksianti pripažinti Kinuose monar-chijos.

Prieš kelias dienas buvo kėsintasi nužudyti Juanšikajus. Del to dabar suimta daug žmonių. Spėjama, jog vyriausias samokslų organizatorius esąs antrasis Juanšikajaus sūnus Juan Kevenis, didelis respublikininkas.

Berlyne tarp sausio 19 ir 25 d. buvusios riaušės. Buvę net susirėmimų su kariuomene. Pirmieji šūviai buvę paleisti iš minios. Po to jau kariuomenė pradėjusi šaudyti.

412 paramento narių kare. „D. Graphic“ praneša, kad Anglų kariuomenėje esą 200 lordų ir žemųjų parlamento rūmų 212 narių.

Vasario 1 d. Bulgarijos karalius Ferdinandas atvyko Vienon.

Angluose šaukiami kariuomenėn visi nevedusieji.

Idzujinas, buvusis Japonų pasiuntiniu Pekine, dabar paskirtas Japonų Rymo pasiuntiniu.

Jungtinių Valsčių prezidentas Vilsonas sutiko kelti savo kandidatūrą naujuosiuose prezidento rinkimuose.

Girdėti, kad Vokios imperatorius Vilius pasakęs bulgarų Ferdinandui, jog, jei Rumunai negali matyti Belgų likimo, kadangi jie toli, tai gal Serbų likimas prispirsias Rumunus nu-stoti svajojus. Jei ir Serbų likimas negalys jų nugązdinti, tai vokiečiai, austrai, bulgarai ir turkai turį pakankamai kariuomenės pereiti per Dunojaus upę, o nuo Dunojaus ligi Bukarešto tėsa tik 60 varstų.

Sausio 30 d. per 1.000 metrų augštumo pralėkė Kopenhagos miesto viršumi vokiečių lakstytuvas. Danų vyriausybė del to kreipėsi į Vokios vyriausybę pasiteisinimo.

Karas.

Rusų vakarų fronte. Rygos apskrityje ir Berzemiundo rajone buvo judrių artilerijos mūšių. Vėvero rajone, rusų artilerijai šaudant, priešininko pusėje pasigirdo sprogimas.

Jakobštato apskrityje dalis vokiečių kariuomenės bandė prisiartinti rusų apkasų, bet rusų kariuomenės išsiųstieji būriai, ją sulaukė ir nuvijo atgal.

Dvinsko apskrityje buvo smarkių šaudymų pas Ilukstą, ten vokiečiai mėtė bombas su troškinamais gazais.

Tarp Olajaus ir Daleno salos smarkus mūšiai tebesitęsia; ten rusų artilerija turėjo pasisėkimų.

Kaukazo frontas. Nežiūrint didelių šalčių ir gilaus sniego rusai Erzerumo rajone vis stumiasi priešakin. Nelaisvėn paimta kelios dešimtys aficerių ir daugiau ne 600 askerų, o taipgi 7 armotos, kulkosvaidžių ir patronų dėžių, be to nuo priešininkų atimta daugiau ne 1000 gyvulių. Viena Erzerumo tvirtumos forte buvo girdamas smarkus sprogi-mas. Rytojaus dieną rusai jį paėmė.

Vasario 2 d. Erzerumo rajone, rusams einant priešakin, po smarkių artilerijos šaudymų šturmu paimtas dar kitas tvirtumos fortas. Atimta daugiau ne 20 armotų, belaisvių ir karo teklaus.

Į vakarą vasario 2 d. bė tų pirmiau paimtųjų fortų, rusams teko dar septyni. Dabar rusai turi paėmę šiuos fortus: Kara-Siubeko, Tafto, Čoban-De-de, Dalano, Gezo, Uzun-Achmet-Ka-

rakolo, Uzun-Achmet I, Kaburgo, Orto-Juko ir Orto-Juk-Ilavesio.

Vasario 3 d. rusai paėmė Erzerumo tvirtumą.

Rusai išvijo turkus iš Chnisko rajono pozicijų ir mušiu paėmė Kopo miestą. Stumiant turkus paimta belaisvių. 6 armotos ir daug karo grobio.

Persijoje Chamadano rajone rusai paėmė Dovlet-Albato miestą.

Vakary fronte. Sausio 31 d. Artuos rajone vokiečiai bandė pulti prancūzus tarp augštosios „140“ ir iš Nevilio į La-Folį kelio, — buvo atmušti. Dieną, po smarkių šaudymų į prancūzų pozicijas, priešininkas keturiuose vietose fronto darė puolimą; trys puolimai buvo tuojuos sustabdyti artilerijos ir šautuvų ugnimi. Ketvirtu gi puolimu vokiečiams pasisekė paimti pirmos linijos tranšėją į vakarus nuo augštosios „140.“ Vienok kontr-ataka prancūzai juos išvijo iš atimtos tranšėjos ir daug padarė jiems žalos.

Į rytus nuo Živansio vokiečių aeroplanas, šaudomas prancūzų baterijų, užsidegė ir nukrito.

Apylinkėje tarp Suasono ir Reimso priešininko artilerija parodė savo ypatingai didelį veiklumą Suasono, Šasmy ir La-Pemplierio rajonuose, bet prancūzai artilerijos ugnimi sustrigė jų puolimą.

Sampanėje mažuose susirėmimuose paimta belaisvių.

Sompyje į rytus nuo Tagiuro kelio priešininkui pasisekė keliose vietose atimti prancūzų tranšėjų.

Vasario 1 d. į pietus nuo Somos upės prancūzai puolė vokiečių stiprumus į pietus nuo Frizų paėmė dalį tranšėjų. Priešininkas stengėsi atsiimti netektą tranšėją — bet veliui. Prancūzams, apsupus vokiečių rotą, dalį jų išnaikinus, kitus — kapitoną ir 70 kareivių pasisekė paimti nelaisvėn. Be to prancūzams dar teko keli kulkosvaidžiai.

Sampanėje į rytus nuo Tagiuro į Sompi kelio priešininkui pasisekė paimti dalį prancūzų apkasų. Paėmus tuos apkasus, prancūzai prieš pat jų išsprogimo tris kalnelius. Nežiūrint tų nuostolių, kokius turėjo priešininkas nuo sprogimo ir prancūzų smarkių artilerijos šaudymų, išsilaukė užimtuose apkasuose. Viršutiniame Elzase vokiečiai po smarkių artilerijos šaudymų, puolė prancūzus į rytus nuo Sepuos ir paėmė arti 900 metrų pločio apkasų. Kontr-ataka prancūzai dalį jų atsiėmė. Šiame rajone buvo labai smarkių mušių.

Anglų fronte. Vasario 1 d. Praėjusią naktį anglai, išsprogdyne miną į vakarus nuo Giuluko be jokių nuostolių paėmė duobę.

Smarkių artilerijos mušių buvo arti Biutinilio, ir Kenšio, Armanjero rajonuose. Priešininkas bombardavo tranšėjas ties Choogu ir Vordu.

Belgų fronte Sausio 31 d. Diksmiudo apskrityje ir į žiemius buvo smarkių artilerijos mušių.

Belgai, atsakydami vokiečiams už jų mėtymą bombų iš aeroplanų, į ramius gyventojus paskutinėm dviem naktim puolė vokiečių aeroplanų laktymo vietą šistelyje ir ją padegė.

Italų frontas. Seksteno slėnyje artilerijos ugnimi uždegtas viešbutis. Pleco srityje, išnaktomis sausio 30 d. priešininkas ūmu puolimu paėmė apkasų Rombovo rajone.

Goricos apskrityje priešininkų artilerija šaudžiusi italų pozicijas turėjo nutilti.

Jūrose. Nuskendo prancūzų skraiduolis „Amiral Cherner.“ Iš 15 jūrininkų išsigelbėjo tik vienas. Skraiduolis tokiu ūmu laiku nuskeno, kad net nespėjo ir luotus paleisti ant vandens.

Nuskandintas skraiduolis buvo senųjų — seniausias prancūzų flote. Nuskandintas anglų garlaivis „Springwe II.“ Jūrininkai išgelbėti ir atvežti į Maltą.

Sena giesmelė.

I.

Kad mūsų nuo Vislos kilę „broliai“ tik tai laiko geru ir katalikišku, kas lenkiška, kad jie mėgsta pasigirti savo „kultūrtregerių“ darbais, o kitų tautų kad ir iškilniausius, švenčiausius darbus niekinti, nekatalikiškais vadinti — mums ne nuo šiol žinoma. Ir ar tai paimsim paprasčiausio lenkiško laikraščio bendradarbiuką, ar advokatą, ar žymų visuomenės darbininką — visi šiuo punktu puikiai sutinka.

Nuo kitų neatsilieka ir dvasinės kunigų Akademijos profesorius kun. Aleksandras Voicickis, visuomenės ir politikos mokslų daktaras.

Kad tai neprasimanymas, rodo minėto profesorius du straipsniai, išspausdinti šiųmetiniame lenkų kalendoriuje, išėjusiame Petrapilyje. Turiuos nebus pro šalį susipažinus su kun. prof. Voicickio mintimis, tuose dviejuose straipsniuose išreikštomis.

Straipsnių pavadinimai tokie: 1) Kościół wykładnikiem polskości w Piotrogradzie (p. 19—24) (bažnyčia lenkybės reiškėja Petrapilyje); 2) Katołicka Akademia Duchowna w Piotrogradzie (p. 55—62) (Katalikų Dvasinė Akademia Petrapilyje).

Pradėsim nuo antrojo Petrapilio kunigų Akademija, tai vienintėlė augštoji dvasinė mokykla plačioje Rusijos imperijoje, turėjo ir turi didelę svarbą lietuvių inteligentams. Juk ta mokykla išleido tiek pirmųjų mūsų tautos dirvonų plėšėjų, tiek pasižymėjusių visuomenės darbininkų! Joje apsišarvojė „mokslu įstabi“ (Maironis) Lietuvos dainiai: Baronas, Mairomis, Jakštas, Vaitkus, paleido į plačiąją Lietuvą „dainelių spiečių“, anot A. Jakšto betariant.

Petrapilio kunigų akademija — tai Vilniaus universiteto teologijos skyrius, atkeltas Petrapilin 1842 metais. Sunkūs buvo metai mokyklai, į kitą, jai svetimą, dirvą perkeltai, bet anapto negalima pasakyti, kaip tai tvirtina prof. Voicickis, kad ji tik vegetavusi, kad jos profesorių tarpe nebuvę mokslo žmonių. Ir patsai kun. profesorius pripažįsta mokslo vertę Holovinskiui, pirmajam Petrapilin atkeltos akademijos rektoriui. O ar tik vienas Holovinskis tepasižymėjo mokslu? Ar šalia jo nematom Valančiaus, Simono ir kitų garsių žmonių? Tai seniau. Ir paskutiniiais laikais netrūko garsių žmonių, kurių mokslingumas buvo žinomas ne vien Rosijoje. Nejaugi prof. Voicickis nepripažins mokslingumo tik pavasarį atsiakiusiam akademijos profesoriumi ir inspektoriui kun. Bučiui, arba buvusiam sociologijos ir dogmatinės teologijos profesoriumi kun. A. Matulevičiui, kurio patarimai buvo labai branginami net Varšuvoje¹⁾, kun. Pranaičiui, žinomam žydų kalbos žinovui visoje Europoje, arba buvusiam akademijos auklėtinui ir prof. kun. Jau-niui, kurio garbė lingvistikoje — tik profanams nežinoma.

Ir lenkų tarpe netrūko garsių žmonių. Užteks priminus am. at. vyskupą Niedzialkovskį. O jei taip, tai visai neteisingai prof. Voicickis tvirtina, kad akademija buvusi vadinama „augštąja mokykla vien vardu“, kad ji „neturėjusi teologijos moksle pasižymėjusių vyrų“.

Vėl neteisingai pasakyta, kad akademija gyvuojanti „daugiausia lenkų pajėgomis, lavinanti širdis ir protus — lenkų jaunuomenės“.

Argi profesoriumi Voicickiui nežinomi tie akademijos periodai, kada beveik pusė akademijos profesorių buvo lietuviai ir kada akademijoje „lavinamos širdys ir protai“ buvo ne vien lenkų dvasinės jaunuomenės, bet kartu lietuvių, latvių, gudų ir vokiečių (iš Saratovo vyskupijos).

Kaip matyti, profesorius Voicickis žymiems mokslu savo kolegoms lie-

tuviams profesoriams nenori pripažinti mokslingumo ar tai dėl to, kad jie lietuviai, ar dėl to, kad neparašė vienos kitos brošiūros, nors užtat savo prelekcijų mokslingumu savo klausytojus skatino į mokslą. Tai viena. O antra, akademijoje tenor matyti tik „lenkų dvasinę jaunuomenę“ tarsi taip ir nori užmerkti akis į lietuvių, gudų ir latvių „jaunuomenę“, kurie kartu sudaro pusę akademijos studentų.

II.

Nenuostabu, kai savo lenkišku ultra-patriotizmu²⁾ garsus profesorius Voicickis, tas pats Voicickis, kurs prieš trejus metusėjusiamėnesiniame lenkų laikraštyje „Ruch chrześcijański-spoleczny“ (krikščioniškai-visuomeninis judėjimas) lietuvius vadino lenkėdžiais (poliakožer-cy), akademiją nori paversti lenkų augštąja įstaiga.

Juk tas pats profesorius Voicickis, minėdamas lenkų kalendoriuje savo straipsnyje Kristaus viso pasaulio tautoms įsteigtą bažnyčią laiko ne kuo kitu, kaip tik lenkybės platintoj-tvirtumą, ką rodo patsai jo straipsniuko vardas: „Kościół wykładnikiem polskości w Piotrogradzie“ (Bažnyčia lenkybės reiškėja Petrapilyje“ pusl. 19—24).

Tada, — sako kun. d-ras Voicickis, — kada mūsų brolių milijonai, išmėtyti be krašto po plačią (Rusijos) imperiją, buvo pasmerkti pražūti tautai, tada tai bažnyčių mūrai mės į metą saugojo šimtų tūkstančių tautiečių tikėjimą ir tautybę (p. 22).

Negalim nesutikti su gerbiamuoju profesoriumi, kad bažnyčia tikrai galingas tautybės laikytojas, bet kartu negalim jokiū būdu sutikti, kad bažnyčios rolė vien tautybės palaikymas, kaip tai rodos kun. Voicickiui, kiek matyti iš jo straipsnio. Kaip sako prof. V., faktas, kad Petrapilio prancūzai ir vokiečiai pasistatė sau skyrium bažnyčias, turėjo tą gerą pusę vietinių bažnyčių lenkiškumui (dla polskości kościółów), kad gerokai apvalė bažnyčių nuo nelenkiško gaivalo, pašalino iš jų (bažnyčių, aut.) tarp-tautybės žymę, o tuo pačiu įsigalėjo jose lenkų įtaka ir šeiminkavimas (p. 22).

Visai teisingai pažymėta, kad lenkų „šeiminkavimas“ įsigalėjo Petrapilio katalikų bažnyčiose prancūzams ir vokiečiams pasistačius sau skyrium bažnyčias. Mat, nuolaidiems lietuviams ir nedaug smarkesniems latgaliams dar sekas vadovauti bažnyčioje „bešeiminkaujant“ skriausti.

Džiaugias profesorius lenkų „šeiminkavimu“ bažnyčioje. Ir kur nesidžiaugsi! Juk dabar „Katalikų bažnyčia Petrapilyje tai tikra lenkybės reiškėja“ (vykladnik polskości) ir lenkuose susidarė pasakymo apibendrinimas: „kas katalikiška — tai lenkiška ir kas lenkiška — tai katalikiška“.

Nereikia būti nė profesoriumi, nė daktaru, kad pamačius, jog šis apibendrinimas neteisingas, nes juk visi žinom, kad daug yra katalikų ir katalikiška, kas yra ir ne lenkiška, ir išvirkščiai — yra lenkas ir lenkiška, o nekatalikiška.

Iš viso straipsnio padaryta dvi praktikos išvadi:

1) bažnyčia yra svarbiausia ir nuolatinė lenkiškumo uola; tad kas kenkia katalikybei tas kenkia lenkybei; gi kas remia katalikybę, remia „ojczyzną“.

2) Kas kovoja čionykščiose bažnyčiose su lenkybe, tas yra aiškus katalikybės priešininkas.

Su pirmąja praktikos išvada ką veiksi nesutikęs. Juk bažnyčia, kaip augščiau sakėm, remia tautybę, tuo labiau remia Petrapilio katalikų bažnyčios lenkybę, nes jos tikrai čia stipriai įsigalėta.

Užtat su antrąja išvada jokiū būdu negalima sutikti. Žinom, jog ir lietuviai ir latviai ieško čionykščiose bažnyčiose sau priklausomų teisių, d aišku, kad kovoja su lenkų šovinizmu, varomu bažnyčioje. Tuo tarpu su katalikybe ir lietuviai, ir latviai

nė nemano kovoti; tad jokiū būdu negalima jų pavadinti katalikybės priešininkais, kaip tai daro visuomenės mokslų daktaras.

Straipsnio autorius, tarsi pranašo šio pagautas, šiaip baigia:

— Istorijai bėgant toks jau išsidirbo dalykų stovis; jo nepakeis jokie tautinio šovinizmo apetitai, iš kur jie neitų“ (p. 24).

Kad šis drąsus pasakymas — tai nereikalingas oro plakimas, be išrodymų aiškų.

Istorija mus moko, kad „istorijos bėgis“ buvo sudaręs tokias galingas valstybes, kaip Romos imperija arba Lenkija nuo jūrų lig jūrų; bet ta pati istorija vėl gi mums rodo, jog daugelio veiksmų sudaryti „apetitai“ padarė tai, kad iš galingos Romos imperijos beliko silpnutė Italija, o iš Lenkijos „nuo jūrų lig jūrų“ — vokiečių užkariauta „lenkų karalystė“, kurią nauji šeiminkai savo oficialiuose raštuose ketina vadinti „Varšuvos general-gubernatorija“³⁾.

Ir bažnyčios srityje sudarytas „dalykų stovis“ jau žymiai pakrypęs lenkininkams negeistinin pusėn, o kas bus toliau — kas atspės?!

Alfa.

Apyskaita

Savybės Vakarėlio, buvusio sausio 24 d. š. m. Liet. Pr. Kursų salėje:

Pajamos:

Už bilietus pakvietimus .	173 r. 65 k.
Už gėles	15 „ — „
Už lakstomą jį paštą	15 „ — „
Už bufetą	23 „ 11 „
Viso	226 „ 76 „

Išlaidos.

Bufeto įtaisyimas	36 r. — k.
Grimieriui	10 „ — „
Bilietų pakvietimų spausdinimas	5 „ 50 „
Poperis programoms, laiškeliams paštui, serpantin-kos, konfetti	10 „ — „
Gėlės	6 „ — „
Šokių skambintojui	5 „ — „
Už patarnavimą	6 „ — „
Važinėjimams	7 „ — „
Smulkmenos	1 „ — „
Viso	86 „ 50 „
Liko gryno pelno	140 r. 26 k.

Tie pinigai įduoti Biurui prie Liet. C. Kom. išsiųsti užimton Lietuvon šelpti pasilikusius tėvynę.

Vakarėlio taisytojai taria širding padėkos žodį visiems paaukojusiems šiam vakarėliui. Gal tos mažos aukos nušluostys ne vieną ašarėlę vargstantiems ten kartu su savo Tėvyne mūsų tautiečiams...

Vakarėlio taisytojų vardu

J. Kasparavičius.

St. P. Vaičiūnas.

Pranešimas.

Centralinis Lietuvių Draugijos Komitetas posėdyje 1916 m. sausio 24 d. atmindamas reikalą:

a) išaiškinti lietuvių pabėgėlių šelpimo darbo dydį, krypsnį ir atsiemtus rezultatus, Centralinio Lietuvių Draugijos Komiteto ir kitų savistovių Lietuvių Draugijų dirbamo;

b) suderinti atskirų savistovių Draugijų darbavimosi;

c) pažymėti tolimesnius darbo takus, o lygiai ir lietuvių pabėgėlių grąžinimo Tėvynėn būdus;

d) patraukti prie bendro tautinio darbo — lietuvių pabėgėlių ir vargstančios užimtos Lietuvos šelpimo — kuodaugiausia inteligentų darbininkų.

Nutarė: 1) sušaukti Petrapilyje 1916 m. vasario 23-čioje d. suvažiamą, kuriame dalyvaus:

a) savistovių Lietuvių Draugijų, šelpiančių nukentėjusius dėl karo lietuvių, atstovai;

b) Centralinio Lietuvių Draugijos Komiteto įgaliotiniai ir Skyrių atsto-

¹⁾ „Русскія Вѣдомости“ № 14.

²⁾ Gerai žinom, kad lenkai naujausiu un. Matulevičiaus nurodymais taip įvairių mokyklų reikaluose, taip krikščionių darbininkų organizavime.

vai, tam tyčia Centralinio Komiteto kviečiami;

c) atskiri žmonės, žinomi savo labdariškuoju veikimu, tam tyčia kviečiami Organizacinės Komisijos, kuri susidaro iš Centralinio Lietuvių Draugijos Komiteto prezidiumo ir delegatų — Maskvos Lietuvių Šelpimos Draugijos Valdybos ir Petrapičio Lietuvių Draugijos nukentėjusiems del karo šelpiti Komiteto.

2) pastatyti šaukiamajam suvažiavimui svarstyti šitokius klausimus:

a) Centralinio Lietuvių Draugijos Komiteto pranešimą apie jo darbus,

b) Ypatingųjų Centralinio Lietuvių Draugijos Komiteto įgaliotinių pranešimus apie šelpimo darbą vietoje,

c) Maskvos Lietuvių Komiteto karo aukoms šelpiti, Petrapičio Lietuvių Draugijos nukentėjusiems d. k. š. Komiteto ir kitų savistovių Lietuvių Draugijų atstovų pranešimus apie jų darbus,

d) medžiaginius ir dvasinius lietuvių pabėgėlių reikalus,

e) užimtos Lietuvos šelpimą,

f) santykius su kitomis tautinėmis ir visuomeninėmis organizacijomis, šelpiančiomis nukentėjusius del karo,

g) lietuvių pabėgėlių tėvynės grąžinimą,

i) visų veikiančiųjų Lietuvių Draugijų darvo suderinimą.

Vykindamas nutarimą Centralinio Komiteto Prezidiumas jau padavė prašymą leisti sušaukti suvažiavimą vasario 23 d. Petrapilyje.

Centralinio Komiteto Prezidiumas labai prašo visas savistovias Lietuvių Draugijas jau ruošti prie suvažiavimo.

Pakvietimų budas, posėdžių vieta ir tvarka bus paskelbta vėliau Organizacinės Komisijos.

Centralinio Komiteto Prezidiumas.

LAIŠKAS REDAKCIJAI.

Nuoširdžiai tariau dėkui Samaros Lietuvių Komitetui, kad šv. Kalėdoms sutaisė mums eglaitę. Niekaip negalėjome atsidžiaugti. Mergaičių choras padainavo, o dar puikiau buvo paklausyti, kaip maži vaikučiai ėmė eiles sakyti. Paskui jaunimas linksmai pažaidė. Dieve duok ilgai pagyventi tiems, kurie eglaitę sutaisė. Linkime mes to.

Juozapas Raškauskas,
Simanas Aleksandravičius,
Petras Mieliauskas.

PRANEŠIMAS.

Vasario 7 d. 2 val. po pietų ex-reformatų bažnyčioje Morskaja (Jūros) № 62, Moikos kampas bus lietuvių kalba pamaldos. Jei atsirastų norinčių, bus ir komuniija.

Kun. Jokubėnas.

Redaktorius-Leidėjas Martynas Yčas.

Adomas Dereškevičius, Kalvarijos apskr., Suv. gub., ieško savo vaikų: Jono 17 m., Onos 14 m. ir Stasio 7 m. Adresas: Село Рамзай, Пензенской губ. и уезда, 2

MAGDALENA PAJAUJYTĖ Zubrių kaimo, Kalvarijos par. ieško tėvo Antano Pajaujo, brolių Antano ir Jono mokytojaus. Adresas: Москва, Б. Грузовая Курбетовский пер. № 2/4, кв. 42. 1

JUOZAS PAKALNIS iš Mintaujos Noriu susirašinėti su Mintaujos Rymo-Katal. Labdarių Draugijos vaikų prieglauda ir su kit. savo draugais ir pažįstamais Adresas: Смоленскъ, Старо-Петроградская № 4. Иос. Пакальниус. 3

Stan. AUSIEJUS (Jaroslavlė, širokaja 20, b. 6) ieško u motinos Elžbietos Ausiejenės Kraniškio, Juozo ir Joganos Bieliakų Purviškio. Kas žino, prašau pranešti, 1

Vinc. BIELEVIČIUS ieško savo sūnų Klemenso ir Jono, Triobiškių k., Kvietiško val. Kas žino, prašau pranešti adresu: Минскъ, Коломенск. 30/32, V. Bielevičiui. 1

Kareiv. VIKTORAS SKIRMANTAS ieško savo žmonos Domicėlės Skirmantienės, Mekačių sod., Rasein. ap. Adresas: Минскъ, 221 пол. госпиталь, Вилт. Скормонту. 1

MIKAS TUMAS ieško dukters Mikalinos ir zento Motiejaus Lietuvninko. Kas žino, prašau pranešti adresu: Ст. Столбы, Мин. губ., им. Каролина, Иосифу Синкевичу, перед. М. Тумасу. 1

Kareiv. ANT. DIRSĖ, Kauno gub., Panevėžio apskr., Smilgių par. ir dvairo. Smilgiečiai pabėgėliai ir pažįstami atsiliepkite.

Kareiv. ANT. JANKAUSKIS, Kauno gub., Šiaulių ap., Gruzdžių mies. Pabėgėliai gruodiečiai ir pažįstami atsiliepkite! Adresas: Ст. Орша, 28-ой тил. эвакуацион. пунктъ, Ант. Янкавский и А. Дирсе. 1

IEŠKAU Ant. Florenavičiaus iš Rakauckių dvaro, Karklinių val., Vilkaviškio ap. Suv. g. Kas žino, prašau pranešti adresu: Симферополь, Теодос. шоссе, д. Штерна, Вик. Гавонасу. 1

IEŠKAU girios sargo Teof. LELEŠIAUS, Suv. g., Kalv. ap., Liudvinavo parap. Kas žino, prašau pranešti adresu: Симферополь, Теодос. шоссе, д. Штерна, Викент. Крейвенасу. 1

Mokinys Juozapas Prancevičius ieško kun. Danieliaus iš Rudnikų, Jono Danieliaus Garlevo par. giminių ir pažįstamų. Atsiliepkite: Луга, Петроградо гub. kun. Lapiui įduoti mokiniui Prancevičiui. 2

ELENA VITKAUSKYTĖ, Šedavos m., IEŠKO sesers Karolinos. Kas žino, prašau pranešti šiuo adresu: Петроградъ, 10 Рождественская д. № 6, кв. 26- Гирчисъ. 1

JULIJONA URBETIENE ieško tėvo Antano Arvazo, motinos, brolio Jono, Paulinos ir Marijonos Arvazų iš Šiaulių. Atsiliepkite! Москва, Марьяна роша. стар. шоссе, 6-ой Лихоборск. проездъ № 12. Станиславу Урбетисъ. 1

Elena Gronskaitė Rokiškio par., Kauno gub., IEŠKO dėdės Bonifaco Gronskio iš Pandėlio, sesers, giminių ir pažįstamų. Atsiliepkite: Петроградъ, Лермонтовский просп. № 17, кв. 3. 2

Eena Šlickaitė Kauno gub., Raseinių apskr., Kelmės par., Kelmės par. ieško sesers Onos, švogerio Žydinskio ir kitų pažįstamų. Atsiliepkite! Петроградъ, Забалканский пр. 67, кв. 3. 1

Pranciškus AULINSKAS iš Amerikos ieško savo pačios, dukterų: Onos, Nastazijos, Bronislavos, Veronikos, Barboros ir sūnaus Juozo. Taip pat Marijonos ir Elžbietos Bebezevičių. Visi Lekenų sod., Ramygalos val., Panevėžio apskr., Kauno gub. Kas žino apie juos, meldžių pranešti adresu: Frnk Aulinskiui. 904. Nort Chestnut-Strj. Kewance, Ill. 2

Visų, kurie surado per laikraščių skelbimus savo šeimynas, gimines, pažįstamus ir draugus, prašoma pranešti jų adresus Centraliniam Liet. Komiteto Inform. ir Registr. Biurui: Петроградъ, Басковъ пер. 29, кв. 2.

Siuvėjas

S. MARTINĖNAS, baigęs Akademijos kursus, priima užsakymus — vyriškų rūbų. Adr.: Суворовский пр. 55.

ATSPAUSDINTAS kun Piliakauskio

MAZAS KATEKIZMAS.

Su užsakymais kreipties į kunigą

E. PAUKŠTĖ:

Moskva, Miliutinskij per. № 18, but. 4.

Žiemarių vargoninkas NAPOLEONAS BATORAS prašo giminių ir pažįstamų susirašinėti: Rakovъ, Минск. г., органисту Батораму.

Kardis Zinkevičius ieško tėvo MYKOLO ir brolio Antano, Suv. g., Kalv. ap., Balbieriškio val. ir dvaro. Prašau pranešti. Mano adresas: Москва, с. Богородское, Глббовск. ул. 4. кв. 1. Карлу Зинкевичу. 1

BARBORA BUDREVIČIENĖ ieško sūnaus Vytauto, dukters Kastancijos, brolio Mot. Švelnos ir Kl. Miskevičiaus, Kauno g., Panevėžio apskr., Čipėnų val., Alizavos m. Kas žino, malonėkite pranešti adresu: 1442 Milwaukave, Chicago, Ill. 1

ONA JONUNAITĖ ieško brolio Petro Joniūno, sesers Marijonos ir Barboros Tamašūnienės ir Valiusės Tamašūnaitės, Kauno gub., Ukmergės apskr., Virbališkių val., Laukminiškių kaimo. Malonėkite atsiliepti, ar kas žino, pranešti adresu: 1442 Milwaukave, Chicago, Ill. 1

Kazimieras ŠIMAITIS ieško motinos ir sesers Joanos Kauno gub., Šiaulių apskr., Šilėnų k. Taip pat Eleonos Jankauskienės ir jos sesers Barboros Suv. gub., Antanavo gm., Sasnavos par. Atsiliepkite! Adresas: 119 Grand str. Brooklyn N. J. N. America. 1

Noriu susirašinėti su giminėmis ir draugais Medemutiškiais. Adresas: Екатеринбургъ, Николаевский пр. № 20. Литовский комитетъ. Juozas Vilinskis.

Jau baigiamas spausdinti,

Leidimo Komisijos prie Lietuvių Draugijos augštųjų Maskvos mokyklų moksleiviams šelpiti

„Kalendorius 1916 metams“.

Kalendorius skiriamas nukentėjusiems del karo reikalams. Jame skaitytojais suiras, kaip ir kame bus už nuostolius atlyginama, apie šelpimo įstaigas, įvairių informacijų ir patarimų. Svarbiausias kalendoriaus tikslas yra palaikyti ryšius tarpe tautiečių ir apleistosios Tėvynės, duoti progos pagyventi apie sugriauto Lietuvos gyvenimo atstatymo būdus. Be to, kalendoriuje bus apysakėlių, dainų, eilių ir šiaip įvairių pasiskaitymų. Kaina 35 kapeikos.

Kalendorių galima išsirašyti iš Maskvos: Милутинский № 18, кв. 9.

Jau išspausdintas ir parduodamas „Petrogrado Kalendorius“ 1916 metams.

Jame skaitytojais ras reikalingų sau žinių: kaip už sunaikintus turtus ieškoti atlyginimo, kokiuo būdu susižinoti su pasilikusiais Lietuvoje. Kalendoriuje plačiai parašyta apie šelpiamąsias įstaigas apskritai ir ypačiai apie Lietuvių Draugiją del karo nukentėjusiems šelpiti ir jos skyrius, apie pasaulyje įvykusias atmainas bei atsitikimus ir t. t. Yra ir šiaip jau gražių pasiskaitymų.

Visas iš „Petr. Kalendoriaus“ pelnas skiriamas lietuvių viešajam knyrynui steigti Petrograde.

Kalendoriaus kaina — 35 kap. (už siuntimą primokama dar 10 kap.)

Kreipties šiuo adresu: Петроградъ, Бассейная 60. Предс. Литов. Благов. О-ва А. П. Снурга, arba: Петрогр. Забалк. пр. 30, въ контору изданія „Petrogr. Kalendorius“.

ANTANAS VĖLUTIS iš Ušpalių ieško pažįstamų ir giminių, Kastantinio Ruzgo, iš Utenos par., — Petrėno Juozapo, Sirgėdyčios Kastancijos. Prašau atsiliepti: Могилевск. губ., п. ст. Бабиновичи, одн. Борсеево. Авто-ну Велутису. 1

IGNOTAS ZIZAS ieško savo žmonos Emilijos, sūnaus Petro ir dukters Irenos iš Rygos. Kas žino, praneškite adresu: Тула, Георгиевская № 32. 2

POVILAS KVEDERAS ieško žmonos Ievos, sūnaus Antano ir dukters Onos iš Panevėžio. Atsiliepkite! Тула, д. Зуева, Госпитальная ул. 2

Ona Šapaitė, Kauno gub., Panevėžio apskr., Toločių par., Kyburų sod., ieško tėvo giminių ir pažįstamų. Atsiliepkite! Петроградъ, Лермонтовский пр. № 17, кв. 3. 2

Buvusioje

„Lietuvių Laikraščio“ Redakcijoje

galima gauti šie leidiniai:

1. Visi „Lietuvių Laikraščio“ komplektai su gražiais aptaisais 1904 m. lig vasario 1906 m. 25 r. — k.
2. Su gražiais aptaisais pusė leidinio 5 „ — „
3. Lietuvos Istorija, Maironies parašyta ir pataisyta, su paveikslais ir žemlapiu. Trečia laida. Su aptaisais 1 „ 20 „ ir be aptaisų „ 30 „
4. Pradžiamokslis Lietuvos Jaunuomenei 10 „
5. Atskiri „Lietuvių Laikraščio“ №№ po 15 „
6. Иаобрѣтатели и ихъ враги хищники „ 30 „
7. Право литовцевъ по землевладѣнію въ Западной Краѣ. Состав. К. Визборъ „ 75 „
8. Žolynas. Латинолитов.-русско-польск. словарь раст. Литвы. Р. Matulionis. II dalis „ 75 „
9. Pavasario Balsai ir Kur išganymas. III laida 50 „

Adresas: Petrograd, Jekaterinin. kan. 10 (tel. 35—47) A. Smilga.